A tagok szerepe Krisztus testében

Az ember teste, csakúgy, mint Krisztus teste, úgy van felépítve, hogy a test minden része hasznos egy másik testrész számára, egyetlen tag/szerv sem él kizárólag önmagáért. (Mert miképen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van:

Azonképen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tag-jai vagyunk. . Róma 12: 4-5 *Mert közülünk senki sem él önmagának.* Róma 14:7). Krisztus Egyháza úgy épül fel, mint egy Család, csecsemőkkel, gyermekekkel, szülőkkel, ahol egymásért élünk, és növekszünk, hogy olyanok legyünk, mint az Úr, hogy *pontosan olyanok* legyünk, *mint Ő.*(Írok néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdettől fogva van. Írok néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok néktek fi-acskák, mert megismertétek az Atyát. 1 János 2:13)

Krisztus a család/egyház feje, és szeretettel gondoskodik róla. (Mert senki sem gyűlölte soha a saját testét, hanem táplálja és ápolja azt, ahogyan Krisztus is az Egyházat, mert az Ő testének tagjai vagyunk. Efézus 5:29)

Krisztus Testének stagjai gondoskodnak egymásról, mindegyik a másik javára él. …De az Isten szerkeszté egybe a testet, az alábbvalónak nagyobb tisztességet adván.

1Kor. 12:25 Hogy ne legyen hasonlás a testben, hanem ugyanarról gondoskodja-nak egymásért a tagok.

1Kor. 12:26 És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illettetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. 1 Korinthus 12: 24-26

Krisztus Testében szorosan összekapcsolódunk a mellettünk lévő tagokkal, amelyek viszont más testrészekkel kapcsolódnak, amelyek viszont más végtagokkal, és így az egész test szorosan összekapcsolódik és összeforr egymással. (A kiből az egész test, szép renddel egyberakatván és egybeszerkesztetvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevekedését a maga fölépítésére szeretetben… Efézus 4:16)

Nagyon fontos szempont, hogy Isten teremti a testet, és úgy helyezi bele a végtagokat, ahogyan akarja. Nem mi választjuk meg, hogy hol legyünk a testben, hanem Isten teszi ezt. Ő ismeri mindenki szükségleteit, és azt is tudja, hogy ki mit tud adni. Mindannyiunkat úgy helyez el, hogy megkapjuk mindazt, ami a növekedésünkhöz és tökéletességünkhöz szükséges. (Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, a mint akarta. 1 Korinthus 12:18) Ha csecsemők vagyunk (hitben), akkor nem más csecsemők mellé helyez minket, hanem idősebb testvérek/szellemi szülők mellé, akik által tanácsot kapunk és segítséget, hogy megszabaduljunk a hazugságtól, lopástól, haragtól, pletykától,

haszontalan szavak használatától… (Meg vagyok pedig győződve atyámfiai én magam is ti felőletek, hogy teljesek vagytok minden jósággal, betöltve minden ismerettel, ké-pesek lévén

egymást is inteni. Róma 15:14)

Ebben a testben, ahol minden tag szorosan kapcsolódik a többi taghoz, meg kell tanulni türelemmel, kedvességgel élni… szentségben járni, megtanulni megbocsátani, szeretni, vagy egyszerűen megtanulni az új dolgokban járni, amelyek a Lélek dolgai.

1. Ezért az Úr **lelki szülőket** helyez az Ő Családjába, akikre rábízza a gyermekeket, hogy felneveljék őket, és megvédjék a **ragadozó farkasoktól.** (Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett… ApCsel 20:28)

Ők a csecsemők és a gyermekek szolgái. Az Egyház minden tagjáról gondoskodniuk kell, úgy, hogy mindegyikük szükségleteihez alkalmazkodva szolgálják őket. Egyikük sem maradhat ki. (Hanem a ki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. Máté 23:11).

Ahogyan a természetes szülők gondoskodnak gyermekeik minden szükségletéről, úgy a lelki szülők/vének is gondoskodnak a rájuk bízott gyermekek minden lelki szükségletéről. (miként a dajka dajkálgatja az ő gyermekeit. 1Thesszalonika 2:7)

2. Beíratják őket Krisztus iskolájába, ahol azÚr tanításaira oktatják őket. (Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: Máté 28:20.) Arra is vigyáznak/figyelnek, hogy egészségesen növekedjenek. (És ügyel-jünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett. Zsidók 10:24)

3. Munkát adnak nekik, és segítenek nekik abban, hogy az Úr tanításait a mindennapi életükben a gyakorlatba ültessék, és megkülönböztessék a jót a rossztól. (Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, mint a kiknek mivoltuknál fogva gya-korlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre. Zsidók 5:14) A családban/egyházban a gyerekek megtanulják elengedni a hazugságot, a ravaszságot, a haragot… feladni a régi dolgokat; nevezetesen a világ dolgait. (Kolossé 3: 8-15)

A megpróbáltatásokat leküzdő szülők példáját követve/utánozva a gyermekek is megtanulják, hogyan kell átmenni a hit próbatételén. (Legyetek én követoim, atyámfiai, és figyeljetek azokra, a kik úgy járnak, a miképen mi néktek példátok vag-yunk… Filippi 3:17) A családban is megtanulják a *jóságot, a kedvességet, az irgalmasságot…* a szülőkkel együtt részt vesznek a különböző munkákban, az árvák és özvegyek bajára való odafigyeléssel, a rászoruló idős testvérekről való gondoskodással. Ez pedig az apró dolgoktól kezdve, mint a bevásárlás, főzés, takarítás, egészen az ágyápolásig terjedhet. (Mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. Máté 25:36)

Engedelmesség Mint egy természetes családban, az egészséges növekedés érdekében a gyermekeknek mindenben alá kell vetniük magukat szüleiknek. (Hasonlatosképen ti ifjabbak engedelmeskedjetek a véneknek: 1Péter 5:5).

Az engedelmesség mintáját, amelyet követnünk kell, az Úr Jézus adta nekünk. Ő semmit semtett saját akaratából, mindig alárendelt volt, anélkül, hogy eltért volna az Atya szavától. (Én semmit

sem cselekedhetem magamtól; János 5:30.) A ki azt mondja, hogy Ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint Ő járt. 1 János 2:6)

A Szentírás az engedelmességet teljes engedelmességként írja le, anélkül, hogy jobbra vagy balra eltérne. (A törvény szerint cselekedjél, a melyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, a melyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, a melyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra. 5. Mózes 17:11) Ez az egyetlen módja annak, hogy elérjük tökéletességünket, csak akkor, hamindenben engedelmeskedünk az idősebbeknek. (Engedelmeskedjetek eloljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ok vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel míveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ. Zsidók 13:17; És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul:

A szentek tökéletesbbítése czéljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére (Efézus 4:11-12)

A szülők azok, akik kijavítják és vesszőt használnak a hibázó gyerekekkel szemben. (Hirdesd az ígét, állj elő vele alkalmatos, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. 2 Timóteus 4:2)

Hogy megértsük, mennyire súlyos az engedetlenség, kiemeljük annak a következményeit. Az ókorban a nép vezetésére méltónak tartott személyekkel szembenelkövetett engedetlenségért/szófogadatlanságért a büntetés a fizikai halál volt. (Ha pedig elbizakodottságból azt cselekszi valaki, hogy nem hallgat a papra, a ki ott áll, szolgálván az Urat, a te Istenedet, vagy a bíróra: haljon meg az ilyen ember. Így tisztísd ki a gonoszt Izráelből.

És mind az egész nép hallja, és féljen, hogy elbizakodottan senki ne cselekedjék többé. (5. Mózes 17:12-13; lásd Kóré és népének lázadását.)

Krisztus egyházában a dolgok nagyon hasonlóak. Ha a test tagjai közül bárki bátran ellenszegül azoknak a tekintélyének, akiket az Úr méltóvá tett arra, hogy a nyájat pásztorolják, akkor viselnie kell annak következményét, hogy eltávolítják Krisztus testéből. (Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen elötted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Máté 18:17)

Abból, amit manapság mindenütt látunk, megállapíthatjuk, hogy a Sátán keményen dolgozott és sikeresen megszüntette a szülői intézményt, és iskolákkal /prédikálótermekkelhelyettesítette, az embernek csak intézményesített oktatást adva, elhitetve vele, hogy a neveléséheznincs szüksége szellemi szülőkre.

Először is azon dolgozott, hogy a szellemi szülőket/pásztorokat, akik a gyermekeik neveléséért felelősek, felváltják a prédikációs vezetőkkel, szolgákkal, akik csak az istentiszteleti programoknak szentelik magukat, akik az intézményesített oktatásért és a nyáj szétszórtan tartásáért felelősek, semmiképpen sem a gyermekek neveléséért. (…és a farkas elragadozza azokat. János 10:12)

Ily módon az egyház csak a vallási oktatás központjává vált, és így elvesztette azt a célját, hogy a szentek növekedésére szolgáló hely legyen. Így aki akarja az engedelmességet a gyakorlatba ültetni, abban a nevetséges helyzetben találja magát, hogy nincs kinek engedelmeskednie; és ez azért van, mert a legtöbb gyülekezetben ma teljesen hiányoznak a lelki szülők.

Meg kell értenünk, hogy nem leszünk képesek a tökéletesség felé növekedni, ha nincsenek szellemi szüleink, akiket követhetünk! (Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok; mert tőlem vagytok a Krisztus Jézusban az evangyéliom által.

Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. 1 Korinthus 4:15-16)

Jó, ha megértjük a különbséget az oktatás és a nevelés között. Az igehirdetésen keresztül csak a tanítást kapjuk, de a szülői nevelést nem. Ezt a különbséget láthatjuk, ha összehasonlítjuk egy árva gyermek és egy olyan gyermek nevelését, akinek vannak szülei. Mindkettő megkapja a nevelést, de a nevelés mellett a szülővel rendelkező gyermeknek ott lesznek vele, hogy építsék a jellemét, bátorítsák a jó dolgokban, és kijavítsák a rossz dolgokban. Ezzel szemben az árva gyermeknek nem lesz mellette senki, aki kijavíthatná, ha valami rosszat tesz.

Ezért teljes szívünkből kell kívánnunk és gyakorolnunk az engedelmességet, mivel ez feltétlenül szükséges a növekedés folyamatában, hogy elérjük az érett ember termetét, Krisztus teljességének termetét. (Efézus 4:13)

Ne akarjunk intézményesített gyülekezetben lenni, egyedül, mint egy árva. Ne kerüljük a testvéri engedelmességet, ne meneküljünk előle. Meneküljünk a gyülekezetből, amely nem gyakorolja az engedelmességet; a helyről, ahol nincsenek lelki szülők!

Kérdések :

- Vannak-e lelki szüleink, akik gondoskodnak rólunk? Vagy csak átlagos tagok/ árvák vagyunk?

- Ha vannak lelki szüleink, megtanítanak-e minket arra, hogy ne álljunk szembe azzal, aki bánt minket, ne szeressük a világot, ne dolgozzunk illegálisan, fizessük az adót…?

- Ellenőrzi-e, hogy a gyakorlatba ültetjük-e őket, szid minket, ha nem tesszük?

- Vigyáznak-e ránk, nehogy valami rossz történjen velünk, nehogy bűnbe essünk?

- Kétszeresen tiszteljük a lelki szülőket? (1Timóteus 5:17)

Ez a cikk az Az Egyház – Krisztus Teste című kiadvány része. Ha többet szeretne olvasni Krisztus Egyházáról, akkor ajánljuk figyelmébe az online ingyenesen elérhető Az Egyház – Krisztus Teste című füzetet.

Sursa: *A tagok szerepe Krisztus testében* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/a-tagok-szerepe-krisztus-testeben